

# ಅಧ್ಯಯನ - 1      Study 1

## ಪಾಪ ವಿಮೋಚನೆಯ ಸತ್ಯತೆಗಳು ಮತ್ತು ತತ್ವಜ್ಞಾನ

### The Fact and Philosophy of The Atonement

#### ವಾಸ್ತವಾಂಶ ಮತ್ತು ತತ್ವಜ್ಞಾನ

ಸತ್ಯವೇದದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಇದು ಕೈಸ್ತ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಬುನಾದಿಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದೆ - ಪ್ರಸ್ತಾಪದ ಮೂರು ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳು - ಸಂಪ್ರದಾಯಬಧವಾದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ, - ಸಂಪ್ರದಾಯ ವಿರುದ್ಧವಾದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ; - ಇವೆರಡನೂ ಒಂದುಗೂಡಿಸಿ ಸಾಮರಸ್ಯವನ್ನಂತಹವಾದುವ ಸತ್ಯವೇದದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ - ವಿಕಸನವಾದವು ಈ ಪ್ರಸ್ತಾಪದ ಸತ್ಯತೆಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿದೆ - ದೃಷ್ಟಿಕೋನದ ಸಂಧಾನವು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಪೂರ್ವೇಸಿದೆ - ಸಭಿಯ ಸಂಧಾನವು ಪ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿದೆ - ಪ್ರಪಂಚದ ಭವಿಷ್ಯದ ರಾಜಿ ಸಂಧಾನ - ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆಯ ಸಿಂಹಾಸನವು ಮತ್ತು ದೇವರ ರಾಜ್ಯವು ತೆರವುಗೊಂಡಾಗ ಅಂತಿಮ ಫಲಿತಾಂಶಗಳು.

ಪಾಪ ನಿವೃತ್ತಿಯ ಸಿದ್ಧಾಂತವು ಕೈಸ್ತ ಧರ್ಮದ ತಳಹದಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಅಡಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದು ದೈವಜ್ಞಾನ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಬಹು ಮಹತ್ವವಾದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು, ಈ ಪ್ರಸ್ತಾಪದ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಷ್ಟವಾದ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಬಹಳ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಇದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕೈಸ್ತ ಜನರಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗಿದೆ. ಪರಂತು, ಪಾಪ ನಿವೃತ್ತಿಯನ್ನು ನಂಬುವುದಾದರೂ, ಇದನ್ನು ಬಲು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ; ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿವಿಧ ಎಣಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ವಿಚಾರ ಸರಣಿಗಳು ಸಂಪರ್ಕ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿವೆ ಇಲ್ಲವೇ ಅನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿವೆ. ಈ ಸಂಪರ್ಕ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಇಲ್ಲವೇ ಅನಿಶ್ಚಿತವಾದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವುಳ್ಳ ಬುನಾದಿಯ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟ ನಂಬಿಕೆಯು ಅನುಪಾತವಾಗಿ ದೃಢವಿಲ್ಲದ್ದು, ಬಿಲಹಿನವಾದುದ್ದು ಮತ್ತು ಅನಿಶ್ಚಿತವೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರೆಕ್ತವಾಗಿ ಈ ಪ್ರಮುಖವಾದ ಪ್ರಸ್ತಾಪವನ್ನು ದೇವರ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಭವ್ಯತೆಯ ಅನುಪಾತದಲ್ಲಿ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ನೋಡುವುದಾದಲ್ಲಿ, ದೇವರ ರಕ್ಷಣಾ ಯೋಜನೆಯ ಬುನಾದಿಯಾಗಿ, ಇದು ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಸರಿಯಾದ ತತ್ವಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೂರಿಸಿ, ಮೂಲೋಪಾಯ ಗೊಳಿಸಿ, ದೃಢವಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದಲ್ಲದೆ, ನಂಬಿಕೆಯ ಎಲ್ಲಾ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ವಿವರಗಳ ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ವಿವೇಚಿಸಿ ಬೇರೆಡಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಇದು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ವಾಾದುವುದಾಗಿದೆ. ಬುನಾದಿಯು ಸರಿಯಾಗಿ ಸಾಫ್ತಾವನೆಗೊಂಡಾಗ, ನಂಬಿಕೆಯ ಸಮಗ್ರ ರಚನೆಯು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ನಂಬಿಕೆಯ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಶಗಳು ಬುನಾದಿಯ ಮೇಲೆ ಕರಾರುವಾಕೂಗಿ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯಾದಾಗ ನಂಬಿಕೆಯ ವಿಶಿಷ್ಟ ವಿನ್ಯಾಸ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಾವು ಮುಂದೆ ತೋರಿಸುವಂತೆ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಿದ್ಧಾಂತ ಮತ್ತು ವಿಚಾರ ಸರಣಿಯನ್ನು ಈ ಓರೆಗಲ್ಲಿನ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ತರಬಹುದು ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿರುವ

ಬಂಗಾರ ಅಥವಾ ಕಲ್ಲುಶದ ಅನುಪಾತವನ್ನು ತ್ವರಿತವಾಗಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟಿಸಬಹುದು.

**ಪಾಪನಿವೃತ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಎರಡು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳಿವೆ :-**

(1) ವೋದಲನೆಂಬುದನ್ನು ‘ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ’ವೆಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಇದರಲ್ಲಿ ದೇವರ ನಿಯಮವನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿದ ಮಾನವನು ದೇವರ ಶಾಪಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗುತ್ತಾನೆ. ‘ಕ್ರೋಧಕ್ಕೆ’ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು ಆ ದೇವರು ಪಾಪಿಯನ್ನು ಪಾಪಮುಕ್ತವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ನ್ಯಾಯದ ದೆಸೆಯಿಂದ ತಡೆಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುವಾಗ ಆತನಿಗೆ ತೈಸ್ತನ ಸಮರ್ಪಣೆಯ ಮೂಲಕ ವಿಮೋಚನೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಾನೆ. ನ್ಯಾಯದ ಅಗತ್ಯತೆಯನ್ನು ಪೂರ್ವೇಸುವ ವುತ್ತು ಪಾಪಿಂಬುದನ್ನು ಪುನಃ ದೇವರಿಗೆ ಅಂಗೀಕಾರಾಹಣನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಈ ಸಮಗ್ರ ಶ್ರೀಯೆಯನ್ನು “ಪಾಪನಿವಾರಣೆಯ ಕಾರ್ಯ”ವೆಂಬುದಾಗಿ ಹೆಸರಿಸಲಾಗಿದೆ.

(2) ಎರಡನೆಂಬುದನ್ನು ಪಾಪ ನಿವೃತ್ತಿಯು ‘ಅಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ’ ಇಲ್ಲವೇ ‘ಸಂಪ್ರದಾಯವಲ್ಲದ’ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. (ಇದನ್ನು ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಏಕೇಶ್ವರವಾದಿಗಳು ಮತ್ತು ಸಾರ್ಥಕವಾದಿಗಳು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಇದು ಕೈಸ್ತ ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲಿಡೆಗಳಲ್ಲಿ ವೇಗವಾಗಿ ಹಬ್ಬಿತ್ತದೆ) ಇದು ಪ್ರಸ್ತಾಪವನ್ನು ವಿರುದ್ಧ ದಿಕ್ಕಿನಿಂದ ಸಮೀಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ : ಇದು ದೇವರ ನ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಅಪರಾಧಿಗಳ ಪರವಾಗಿ ಯಾವುದೇ ತ್ವಾಗದ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಮೌದಲೇ ಭಾವಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಮರಣ ದಂಡನೆಯ ಯಾವುದೇ ವಿಶೇಷ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವ ದೇವರ ಕ್ರೋಧವನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ‘ಶಾಪ’ವನ್ನೂ ನಿಲ್ದಾಸಿಸುತ್ತದೆ. ದೇವರು ವರಾನವರು ಸಮೀಕ್ಷಿಸುವಿಕೆಯನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕಾಗಿ

ಕಾಯುತ್ತಾನೆಂಬುದನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ. ಇದರ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಅಡಚಣೆಗಳನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಮಾನವರಿಗೆ ಪಾಪನಿವೃತ್ತಿಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ, ಮಾನವರು ಕೇವಲ ಪಾಪವನ್ನು ತೊರೆದುಬಿಡುಕು ಮತ್ತು ನೀತಿಯನ್ನು ಬಯಸಬೇಕು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ದೇವರ ಸಾಮರಸ್ಯಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ದೇವರೂಂದಿಗೆ ಒಂದಾಗುತ್ತಾರೆ (At-one with God) ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಈ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಕ್ಕೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ At-one-ment ಎಂಬ ವಾಗ್ನೋರಣೆ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಇದು ಮಾನವರು ಯಾವ ಪದ್ದತಿಯಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಒತ್ತುಕೊಡದೆ ಧರ್ಮನೀತಿಯೂಂದಿಗೆ ಸಾಮರಸ್ಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಲಾಗಿದೆ. ಪಾಪನಿವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಪಾಪಿಯು ತಾನೇ ದಂಡ ತೆರುವ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ದೇವರಿಂದ ಷರತ್ತಿಲ್ಲದ ಕ್ಷಮಾಪಣೆ ಎಂದು ಪರಿಗಳಿಸಲಾಗುವುದು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯನಾದ ಯೇಸು ಮತ್ತು ಆತನ ಅನುಂತಾಲಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಪಾಪನಿವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದರೆ ಅವರು ಮಾನವರಿಗೆ ಬೋಧಿಸಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಪಾಪದಿಂದ ನೀತಿಯ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಕೊಳ್ಳಲು ಎಚ್ಚರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಯಾವುದೇ ದೋಷ ಪರಿಹಾರ ಅಥವಾ ಈದುಬಲಿ ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ಅಧ್ಯದಲ್ಲಿ.

(೩) ಈ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ನಾವು ಪರಿಶುದ್ಧ ಗ್ರಂಥದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವೆಂಬುದಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಇದು ಸಾವಾನ್ಯವಾಗಿ ನಿಲಕ್ಷಿಸಿರುವ ಎರಡೂ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳನ್ನು Theologian = ಮತಧರ್ಮಶಾಸಜ್ಞರು, ಹೇದ ಪಂಡಿತರುಗಳು ಅಗಿರಿಸಿ ಅಸೆಕ್ಟರಿಯಿಂದ ಸೇರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಪಾಪನಿವೃತ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಸತ್ಯವೇದದ ಬೋಧನೆಯು, ನಾವು ತೋರಿಸಲು ಪ್ರಿಯಾತ್ಮಿಕೆಸುವೆಂತೆ ನೆವುಗೆ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಬೋಧಿಸುವುದೇನೆಂದರೆ :-

(ಅ) ಮಾನವನನ್ನು ದೇವರ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಉಂಟುಮಾಡಲಾಯಿತು. ಆದರೆ ಆತನು ಇಚ್ಛಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ತೋರಿದ ಅವಿಧೇಯತೆಯ ಕಾರಣ ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಿದ್ದುಹೋಡನು ಮತ್ತು ಹೊಂದದ ತೀರ್ಣಿಗೆ ಅಂದರೆ ಶಾಪಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾದನು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇಡೀ ಜನಾಂಗವು ಹೋಧಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾದ ಮಕ್ಕಳಾದರು - ಎಫೆಸ 2:3.

(ಆ) ದೇವರು ಆತನ ಅವಿಧೇಯ ಸೃಷ್ಟಿಯ ವಿರುದ್ಧ ನ್ಯಾಯ ತೀರ್ಣಿನ್ನು ಅಂದರೆ ಮರಣವನ್ನು ಕರುಹುಣಿಲ್ಲದೆ ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳಿಗೂ ಹೆಚ್ಚುಕಾಲದಿಂದ ವಿಧಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗೂ, ಪರಂತು ಆತನ ನ್ಯಾಯ ಮತ್ತು ನೀತಿಯ ತಪ್ಪಕ್ಕೆ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಬೆರೆತ್ತಿರುವಾಗ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು

ಅನುಕಂಪವು ನೀತಿಯ ಕಡೆಗೆ ಬದಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅಥವಾ ರಕ್ಷಣೆಯ ಯೋಜನೆಯಾಗಿ ತೋರಿಬಂತು. ಇದರಿಂದ ದೇವರು ತನ್ನ ನೀತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ ತಾನು ನೀತಿಸ್ಥರೂಪನಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ನಂಬಿವರಿಗೆ ನೀತಿವಂತರೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸುವನು (ರೋಮಾಪುರ 3:26 ನೋಡಿರಿ). ಈ ಯೋಜನೆಯಿಂದ ದಂಡ ನೆಗೂಳಿಗಾದರೆ ಇದರಿಂದ ದೇವರ ಪ್ರೀತಿ, ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸುವ ಸರ್ವಶಕ್ತನನ್ನು ಗೌರವಿಸುವಂತೆ, ಮತ್ತು ಆತನ ಎಲ್ಲಾ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಿಗೆ ಅಂದರೆ ವರಾನವರು ವುತ್ತು ದೇವದೂತರುಗಳಿಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದವಂತಿಗೆ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿಕೊಳಬಹುದು. ಇದರಿಂದ ದೇವರ ಬಗೆ ಬಗೆಯ ಕೃಪೆ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನವು ಹಿಂದೆ ದೂರ ಕಂಡುರಿಯಂತೆ ರೀತಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಬಹಿರಂಗಪಡುವುದು. - ಎಫೆಸ 3:10.

(ಇ) ಮೂಲ ತಂದೆ ಅದಾಮನು ದೇವರ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘನೆ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಈ ಪಾಪ ನಿವೃತ್ತಿಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸುವಾಗ ನಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಯ ವಿಮೋಚನೆ ಮರಣಪಟ್ಟನು - ಆತನು ಎಲ್ಲರ ವಿಮೋಚನಾರ್ಥವಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಬಿಟ್ಟನು. ಇದೇ ತಕ್ಷಣ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾದ ಸಾಕ್ಷಿಯು - 1 ತಿಮೋ. 2:6.

(ಈ) ಆದರೆ ಪಾಪಗಳಿಗೆ ನೀಡಿದ ಬಲಿಗಳು ನ್ಯಾಯದ ಭಾದ್ಯತೆಗೆ ತೃಪ್ತಿಗೊಳಿಸದ ಹೊರತಾಗಿ ಪಾಪ ನಿವೃತ್ತಿಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ನ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಅಪಿಸಿದ ಈದಿನ ಸದ್ಗುಣದಿಂದಾಗಿ ಮಾನವನ ಲಕ್ಷದ ವರ್ಗಾವಣೆ ಅಯಿತು, ಮತ್ತು ಆತನ ಪ್ರಕರಣ, ಆತನ ಖೂಬದ್ದತೆ ಮುಂತಾದವರುಗಳು ಆದಾಮನ ಮತ್ತು ಆತನ ಸಂತತಿಯವರ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಎಲ್ಲಾ ಹಕ್ಕಿಗಳನ್ನು ನ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೃಪ್ತಿಯಾಗುವಂತೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯನಾದ ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನ ಖಾತೆಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಲ್ಪಟಿತು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯೇಸುವು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ರಕ್ತದ ಮೂಲಕ 'ಕೊಂಡುಕೊಂಡ' ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಆತನು ಈಗ ಎಲ್ಲರ ಒಡೆಯನೂ, ಪ್ರಭುವೂ, ಕರ್ತವ್ಯ ಆಗಿದ್ದಾನೆ - ರೋಮಾಪುರ 14:9.

(ಉ) ಆದಾಮ ಮತ್ತು ಆತನ ಸಂತತಿಯವರಿಗಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಒಂದು ಉದ್ದೇಶ ಅವರ ಮರಣ ದಂಡನೆಯನ್ನು ರದ್ದುಪಡಿಸುವುದು. ಅದು ಇರುವವರೆಗೂ ದಂಡನೆಗೊಳಿಸಬಹುದಾಗಿ ಬಿಡಿಸುವ ಪ್ರೀತಿಯ ಯಾವ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೂ ಅಡ್ಡಪಡಿಸುವುದಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಅವರ ಭವಿಷ್ಯತ್ತೆ ಜೀವಿತದ ಎಲ್ಲಾ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ಕಿರುಹಾಕುವುದು ಇಲ್ಲವೇ ನಾಶಪಡಿಸುವುದಾಗಿತ್ತು.

(ಉ) ಮತ್ತೊಂದು ಉದ್ದೇಶವೆಂದರೆ, ಪತನಗೊಂಡ ಸಂತತಿಯವರನ್ನು ದೇವರ ನ್ಯಾಯದ ಅಚ್ಚಿಕೆಗೆ, ಕ್ರಿಸ್ತನ ವಿಶೇಷವಾದ ಮೇಲ್ಮೀಭಾರತಣಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಇಡುವುದು. ಆತನು ದೇವರ ಯೋಜನೆಯು ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ ನ್ಯಾಯದ ಹಕ್ಕು ಕೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸಬಯಸುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಪತನಗೊಂಡ ಜನಾಂಗದ ಅನೇಕರು ನ್ಯಾಯದೊಂದಿಗೆ ಸಾಮರಸ್ಯಗೊಳ್ಳುವ ಅಭಿಲಾಷೆಯಿರುವವರಿಗೆ ಬೋಧಿಸುವುದಕ್ಕೂ, ತಿದ್ದುವುದನ್ನು, ಪುನಃವಶಪಡಿಸುವುದನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಕಡೆಗೆ ಆತನು ಅವರನ್ನು ದೃವಿಕ ನ್ಯಾಯದ ನಿಯಮಗಳಿಗೆ ತಿರುಗಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವರು ಪರಿಮಾಣರಾಗಿ ಅವರ ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಅಗತ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಶಕ್ತನಾಗುತ್ತಾರೆ.

(ಇ) ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಮಾನವರಿಗೂ ದೇವರಿಗೂ ಒಂದೇ ಬೇರೆಡಿಸುವ ಪ್ರಭಾವವು ದೃವಿಕ ದಂಡನೆಯಾಗಿತ್ತು, ಈಗ ಕೆಟ್ಟಿ ಕಾರ್ಯಗಳ ದೇಸೆಯಿಂದ ಆರು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಬೀಳುವಿಕೆ, ಅವನತಿ ಮತ್ತು ದೇವರೂಡನೆ ಪರಕೀಯತೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ ನಂತರ – ಅಜ್ಞಾನ, ಮೂಢನಂಬಿಕೆ ಮತ್ತು ವಿರೋಧಿಯ ತಂತ್ರೋಪಾಯಗಳ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಮತ್ತು ದೇವರ ಗುಣಲಕ್ಷಣ ಹಾಗೂ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮಾನವರಿಗೆ ತಪ್ಪಾಗಿ ತಿಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿ ಕಾರಣ ದೇವರ ಕೃಪೆ ಮತ್ತು ಕ್ಷಮಾಪಣೆಗಳ ಸಂದೇಶಕ್ಕೆ ಗಮನ ಕೊಡದಿರುವುದನ್ನು ನಾಂಗ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಈಡುಬಲಿಯು ಅಂಗೀಕಾರ ವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ದೇವರು ಕ್ರಿಸ್ತನ ತ್ಯಾಗದ ಅರ್ಥತೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಈಗ ಪಾಪಿಗಳನ್ನು ಮುಕ್ತವಾಗಿ ತನ್ನ ಸಾಂಗತ್ಯಕ್ಕೆ, ನಿತ್ಯಜೀವಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಾನೆ. ಪರಂತು, ಮಾನವರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವರು ಶುಭಸಮಾಜಾರವನ್ನು ನಂಬುವುದರಲ್ಲಿ ನಿಧಾನಿಗಳಾಗಿದ್ದು ಅಲ್ಲದೇ ಅವರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬಕೊಳ್ಳಲೂ ನಿಧಾನವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ಸೃತಾನನ ಮಿಥ್ಯಾವಾದದ ಕಾರಣ ಮೋಸಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆತನು ಎಲ್ಲಾ ಜನಾಂಗದವರನ್ನು ಅವರು ದೇವರೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮರಳುಗೊಳಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ (ಪ್ರಕಟನೆ 20:3 ನೋಡಿ); ಇತರರು ಆತನನ್ನು ತೀರ್ತಿ ಮತ್ತು ಅಂತಹಕರಣಗಳಿಲ್ಲದ, ಅವರನ್ನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಹೀಡಿಸಲು ಅಣಿಯಾಗಿರುವವನೂ ಕಾರಣನೂ ಆದ ಮಹಾ ವಿರೋಧಿಯೆಂದು ನಂಬುತ್ತಾರೆ; ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ದೇವರ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ತಮಗೆ ತಲುಪಿದ ಬಾಬೆಲೊನ ಘರ್ಷಣೆಯ ವರದಿ ಕಾರಣ ಗೊಂದಲಕೊಳಗಾಗಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಯಾವುದನ್ನು ನಂಬಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಯದೇ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ದೇವರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಲು ಬಯಸುವರಾದರೂ ಅವರ ಅಂಜಿಕೆಯ ಮತ್ತು

ಅಜ್ಞಾನದ ಕಾರಣ ತಡೆಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮೂಲಕ ದೇವರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಅಲ್ಟಾಗಿದೆ – ಅದು “ಚಿಕ್ಕಿಂಡು” ಆಗಿದೆ.

(ಇ) ಪರಂತು, ಪಾಪಕ್ಕಾಗಿ ಅರ್ಥಸಿದ ಬಲಿಯ ಕೆಲವರಿಗಾಗಿ ಅಲ್ಲ, ಹೆಚ್ಚಿನವರಿಗಾಗಿ, ಎಲ್ಲರಿಗಾಗಿಯೂ. ದೇವರ ಯೋಜನೆಯ ಭಾಗವೆಂದರೆ, ಯಾವಾತನು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ತನ್ನ ಪರಿಶುದ್ಧ ರಕ್ತದ ಮೂಲಕ ವಿಮೋಳಿಸಿದನೋ ಆತನೇ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಜನರೂ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸೃಷ್ಟಿಯೂ ದೇವರ ಕೃಪೆಯ ಮೂಲಕ ದೊರೆಯುವ ಉತ್ತಮ ಭಾಗ್ಯಗಳ ಶುಭಸಮಾಜಾರವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮತ್ತು ಪಾಪ ನಿವಾರಣೆಯ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಒಂದಾಗಲು ಹಿಂತಿರುಗುವಂತೆ ಮಾಡುವನು.

(ಘ) ಇದುವರೆಗೆ, ಕೇವಲ ಸಭೆಯು ಮಾತ್ರವೇ ಪಾಪ ನಿವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಲಾಭ ಹೊಂದಿದೆ ; ಆದರೆ, ಸತ್ಯವೇದದ ಬೋಧನೆ ಏನೆಂದರೆ, ಸಭೆಯು ಒಂದು ಯಾಜಕರ ರಾಜ್ಯವಾಗಿ ರಚನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ಅವರು ‘ರಾಜವಂಶ’ ಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತಾರೆ ಯಾಜಕರು’ ರಾಜವಂಶಸ್ಥ ಮಹಾಯಾಜಕನಾದ ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನೊಂದಿಗೆ ರಾಜವಂಶಸ್ಥ ಯಾಜಕವರ್ಗ ದವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಸಹಸ್ರ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಪರಲೋಕ ರಾಜ್ಯದ ವರ್ಗದವರು. ಈ ರಾಜವಂಶ ಯಾಜಕ ವರ್ಗದವರು ಮಾನವ ಜಾತಿಯವರಿಗೆ ಸೃತಾನನು, ತಪ್ಪು ದೋಷಗಳು ಮತ್ತು ಅವನತಿಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದ್ದ ಅಂಥಕಾರವನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ನಿವಾರಿಸುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಇಲ್ಲಿ ಯಾಜಕರು ಮತ್ತು ಪಾಪನಿವಾರಣೆಯ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಈ ಲೋಕದ ಎಲ್ಲಾ ಕುಟುಂಬಗಳನ್ನೂ ದೇವರ ಪೂರ್ಣ ಸಂಧಾನಕ್ಕೆ ತರುವರು.

(ಙ) ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಮರಸ್ಯವಾಗುವಂತೆ ನಾವು, ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು, ಸಭೆಯು ಪಾಪನಿವೃತ್ತಿಯ ಅಂಶದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೆಗಳಿವೆ. ದೇವರ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಈ ಪಾಪ ನಿವೃತ್ತಿಯ ಕಾರ್ಯವು ಹದಿನೆಂಬ ಶತಮಾನಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ನೇರವೇರಿದೆ. ಅದು ಎಲ್ಲರಿಗಾಗಿ; ಆದರೆ ದೇವರು ಒದಗಿಸಿರುವ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವುದರ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಗ್ರಸ್ತರು ಮಾತ್ರವೇ ಅದನ್ನು ಹೊಂದಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಉಳಿದ ಮಾನವ ಜಾತಿಯವರು ಕುರುಡಾಗಿದ್ದಾರೆ – “ಇವರಲ್ಲಿ ದೇವರ ಪ್ರತಿರೂಪವಾಗಿರುವ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಸುವಾರ್ತೆಯ ಪ್ರಕಾಶವು ಉದಯವಾಗಬಾರದೆಂದು ಈ ಪ್ರಪಂಚದ ದೇವರು ನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದವರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಮಂಕುಮಾಡಿದನು” – 2 ಹೋರಿ. 4:4.

(ಒ) ಈ ಆಲೋಚನೆಗೆ ಸಾಮರಸ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಸತ್ಯವೇದದ ಇತರ ಹೇಳಿಕೆಯೂ ಇದೆ. ಯುಗಾಂತರ ಕಾಲದ ರಾಜ್ಯಭಾರತಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಶ್ರೀಸ್ತನ ಪ್ರಥಮ ಕಾರ್ಯವು ಸ್ಯಾತಾನನನನ್ನು ಬಂಧಿಸಿ ಅಥವಾ ಹಕ್ಕೋಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು, ಆತನು ಜನಾಂಗಗಳನ್ನು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಮೋಸಗೊಳಿಸದಂತೆ ಮಾಡುವನು (ಪ್ರಕಟನೆ 20:3 ನೋಡಿರಿ). ದೇವರ ರಾಜ್ಯವು ಈ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗುವಾಗ ನೀರು ಆಳವಾದ ಪ್ರದೇಶವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ದೇವರ ಜ್ಞಾನವು ಈ ಭೂಮಿಯಂತಹನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆವರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಂಬುದಾಗಿ ಅನೇಕ ಪ್ರವಾದನೀಯ ಹೇಳಿಕೆಗಳಿವೆ. ಅಗ ಯಾರೂ ತನ್ನ ನೆರೆಯವನಿಗೆ “ಕರ್ತನ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆಯಿರಿ ಎಂದು ಬೋಧಿಸಬೇಕಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ” (ಇಬ್ರಿಯ 8:11) ಮತ್ತು ಕರ್ತನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿನ ವಿಜ್ಞಾಪನೆಯಾದ “ನಿನ್ನ ರಾಜ್ಯವು ಬರಲಿ, ನಿನ್ನ ಜಿತ್ತವು ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ನೆರವೇರುವ ಪ್ರಕಾರ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ನೆರವೇರಲಿ” ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಇದು ಅಪೋಸ್ತಲನು ಹೇಳುವಂತೆ “ಎಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯರು ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ” ಸತ್ಯದ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರಬೇಕೆಂಬುದು ದೇವರ ಚಿತ್ತವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಅರ್ಥ ನೀಡುತ್ತದೆ - 1 ತಿಂಡೇ. 2:4.

(ಓ) ಪಾಪ ನಿವೃತ್ತಿಯು ತನ್ನ ಎರಡೂ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ - ನ್ಯಾಯವನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಸಾಮರಸ್ಯಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಆತನ ಅನೇಕ ಸ್ಯಾಫಿಗಳು ದೇವರೊಂದಿಗೆ ರಾಜೀ-ಸಂಧಾನ (At-one-ment) ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಕಾಶ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ನೂತನ ಒಡಂಬಡಿಕೆ ಸಕಲ ಸೌಭಾಗ್ಯಗಳನ್ನು ಪಡಕೊಳ್ಳುವುದು - ಇವುಗಳು ಮಿಲೆನಿಯಂ (ಸಹಸ್ರವರ್ಷಾಂತ್ಯಾಕ್ರಿಯೆ) ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ನೆರವೇರುವುದು, ಶ್ರೀಸ್ತನ ಮೂಲಕ ಅನುಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ದೇವರ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಇಚ್ಛಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ವುತ್ತು ಬುದ್ಧಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನಿರಾಕರಿಸುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಜನರೋಳಗಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಾಶವಾಗುವಾಗ ವುಕ್ತಾಂಯವಾಗುವುದು - “ಆ ಪ್ರವಾದಿಯ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ನಮ್ಮ ಜನರಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಾಶವಾಗುವನು”. ಆ ನಿತ್ಯನಾಶನದಿಂದ ಮತ್ತೆ ಹಿಂತಿರುಗಲು ಮನರುತ್ತಾನವಿಲ್ಲ - ಅ.ಕ್ರ. 3:23: 2 ಧ್ಯ. 1:9.

(ಔ) ಆಗ ಪಾಪನಿವೃತ್ತಿಯಿಂಬ ಮಹಾ ಕಾರ್ಯವು ಸಂಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ಭೂಪರಲೋಕ ಗಳಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲವುಗಳೂ ದೇವರ ಸಾಮರಸ್ಯದಲ್ಲಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುವುದು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನ ಮೂಲಕ ತೋರಿಬಂದ ದೇವರ ಜೀದಾರ್ಯ ಮತ್ತು ಕೃಪೆಗಳಿಗಾಗಿ ದೇವರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವರು; ಇನ್ನುಮುಂದೆ ಮರಣವೆಂಬುದು

ಇರುವುದಿಲ್ಲ; ನಿಟ್ಟಿಸಿರು ಇನ್ನು ಇಲ್ಲವಾಗುವುದು, ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ಬೇನೆಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಮೊದಲಿದ್ದದ್ದೆಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲದೇ ಹೋಗುವುದು - ಯಾಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ವಿಮೋಚನ ತ್ಯಾಗಬಲಿಯ ಮೂಲಕ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಸವಾಧಾನಪಡಿಸುವುದರಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಗೊಂಡ ಪಾಪನಿವೃತ್ತಿಯ ಕಾರ್ಯದ ಫಲದಿಂದಾಗಿ ನಿತ್ಯಜೀವಕ್ಕೆ ಅರ್ಥರಾದವರೆಂದು ಕಂಡು ಬರುವವರ ಪೂರ್ಣ ಸಂಧಾನದಲ್ಲಿ ಹಳೆಯ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಾ ಮುಕಾಯವಾಗವು.

ಹೀಗಿದ್ದಾಗ್ನೇ, ಪಾಪ ನಿವೃತ್ತಿ ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ನೋಡುವಾಗ, ದೇವರ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯರ ನಡುವೆ ಇದರ ಉಪಯೋಗವು ಸ್ಯಾಫಿಕರ್ಟ ಮತ್ತು ಸ್ಯಾಫಿಯ ನಡುವೆ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಕಷ್ಟ, ವೃತ್ತಾಸ, ವಿರೋಧಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆಂದು ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು - ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳು ಒಂದೇ ಆಗಿರುತ್ತವೆ. ಪಾಪನಿವೃತ್ತಿಯ ಕಾರ್ಯದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಎರಡೂ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಲ್ಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ನಾವು ಸತ್ಯವೇದ ಮತ್ತು ವಿಕಾಸವಾದ ಎಂಬ ಆಧುನಿಕ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ನಡುವೆ ಇರುವ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ತಿಕ್ಷ್ಣಾಟವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುತ್ತೇವೆ. ಇದು ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿ ಕಳೆದ ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಪಂಗಡಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದ ಎಲ್ಲಾ ಕ್ರೈಸ್ತರ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಭೇದಿಸಿದೆ. ಇದು ತಾನಾಗಿ ಕ್ರೈಸ್ತಪ್ರಪಂಚದ ಪೇದ ವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಮುಖ ಪ್ರಸಂಗ ಹೀತಗಳಲ್ಲಿ ಗುರುತರವಾಗಿ ತೋರಿಬರುತ್ತಿದೆ.

ವಿಕಾಸವಾದವು ಮಾನವನ ಪತನವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಅಲ್ಲಾಗಳಿಯತ್ತದೆ. ಆತನು ಎಂದಾದರೂ ದೇವರ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದನೆಂಬುದನ್ನೂ ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತದೆ. ಆತನು ಎಂದಾದರೂ ನ್ಯಾಯಾಸ್ಥಾನದ ಮುಂದೆ ನಿಂತುಕೊಳ್ಳಲು ಸಮರ್ಪನಾಗಿದ್ದನು ಎಂಬುದನ್ನು, ನಂತರ ಆತನ ಅವಿಧೇಯತೆಯ ದೇಸೆಯಿಂದ ಮರಣ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಗಾದನು ಎಂಬುದನ್ನು ಅದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಮರಣವು ಶಿಕ್ಷೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕಿಂತ ವಿಕಾಸನಾ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಮತ್ತೊಂದು ಹಂತ ಎಂಬುದಾಗಿ ಅದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಮಾನವನು ದೇವರ ಹೊಂದಿಕೊಂಡ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಅವನತಿಗೆ ಬೀಳುವುದಕ್ಕಿಂತ, ಆತನು ಮಂಗನ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಮಾನವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ ದೇವರ ಹೊಂದಿಕೊಂಡ ಅದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅದರ ತರ್ಕಬದ್ಧವಾದ ಮುಂದಿನ ಹೆಚ್ಚೆಯಿಂದರೆ, ಮಾನವರು ಕೆಳಗಿನ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಮೇಲಣ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಏರದಂತೆ ಮಾಡುವ ದೇವರ ದಂಡನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ನ್ಯಾಯವಿದೆ ಎಂದೂ, ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಅಂಥಾಃ ಬಲಿಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವ ಯಾವ ಪಾಪವನ್ನೂ ಮಾಡದೇ ಇರುವಾಗ ಈ ನ್ಯಾಯವು ಪಾಪ ಪ್ರಾಯಶಿಕ್ಷಣ ಬಲಿಯೊಂದನ್ನು ಕೇಳುವುದು ಎಂಬುದನ್ನು

ಅದು ಒಪ್ಪಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಸುಸಂಗತವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಆರೋಚನೆಯೊಡನೆ ಅದು ಕ್ರಿಸ್ತನು ಪಾಪ ಪರಿಹಾರ ಯಜ್ಞವಾಗಲಿಲ್ಲ, ಅದು ಪಾಪಗಳಿಗಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಬಲಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ಸಾದಿಸುತ್ತದೆ ಹೊರತಾಗಿ ಅದು ಯಾವುದೇ ದೇಶಭಕ್ತಿನು ತನ್ನ ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾಣ ಸಮರ್ಪಕಣ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ, ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆತನು ತನ್ನ ಜನಾಂಗದವರ ಹಜ್ಜಿನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ. ಅವರ ಅನುಕೂಲತೆಗಳಿಗಾಗಿ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಅರ್ಹಿಸಿದನು ಎಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅದು ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಈ ಸಮಗ್ರ ವಿಚಾರ ಸರಣಿಯನ್ನು ಸತ್ಯವೇದವು ನಿಭರಂಧರವಿಲ್ಲದಂತೆ ವಿರೋಧಿಸುವುದನ್ನು ನಾವು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಈ ದರ್ಸನೆಯಿಂದ ಸತ್ಯವೇದದ ಚೋಧನೆಗಳಿಗೂ, ವಿಜ್ಞಾನ ಎಂಬುದಾಗಿ ಸುಳಾಗಿ ಕರೆಯಲಾದುವ ವಿಕಾಸವಾದದ ಚೋಧನೆಗಳಿಗೂ ಯಾವುದೇ ಸಾಮರಸ್ಯ ಸಾಧ್ಯವಾಗದು. ವಿಕಾಸವಾದವನ್ನು ನಂಬುವ ಯಾರಾದರೂ ಆ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಸತ್ಯವೇದದ ವಿಚಾರಸರಣಿಯನ್ನು ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಬಹಳಪ್ಪ ಕ್ರಿಸ್ತರು ಈ ವಿರೋಧಾಭಾಸವುಳ್ಳ ವಿಕಾಸವಾದದ ವಿಚಾರ ಸರಣಿಯೊಂದಿಗೆ ಸಾಮರಸ್ಯ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯಧರ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ವಿಕಾಸವಾದದ ವಿಚಾರ ಸರಣಿಯನ್ನು ಅವರು ಯಾವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯುವರೋ ಅಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಗೆ ಅವರು ದೇವರು ತಮ್ಗೆ ಒದಗಿಸಿರುವ ನಂಬಿಕೆಯ ಆಧಾರವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿರಿದ್ದರೆ; ಅಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಗೆ ಅವರು ಮುಂದಿನ ತಪ್ಪಿಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಸಿದ್ಧಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇವನ್ನು ವಿರೋಧಿಯು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ತರುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಲೋಕ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಜಾಗ್ರಿಗಳ ಮೂಲಕ ಬಲವಂತವಾಗಿ ತಪ್ಪಿಗಳನ್ನು ಮುಂದೆ ತರುತ್ತಾನೆ. ಸಾಧ್ಯವಾದರೇ, ಇವು ದೇವರು ಆಯ್ದುಕೊಂಡವರನ್ನೇ ಮೋಸಪಡಿಸ ಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ದೇವಜನರಿಗೆ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿರುವಂತೆ ಒಂದೇ ಸಾರಿ ಒಪ್ಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ನಂಬಿಕೆಯು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ; ಆಯ್ದುಗೊಂಡವರೇ ಪಾಪ ನಿವೃತ್ತಿಯ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಸತ್ಯವೇದವು ಪ್ರಸ್ತುತ ಪಡಿಸಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ; ಆದುದರಿಂದ ವಿಕಾಸವಾದ ವಿಚಾರ ಸರಣಿಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಂಶ ಮತ್ತು ಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದ ಆಯ್ದುಗೊಂಡವರು ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಆಯ್ದುಗೊಂಡವರು ದೇವರಿಂದ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪಾಪ ನಿವೃತ್ತಿಯ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಬಗೆ ಚೋಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರಾಗಿದ್ದ ಇದು ಅವರ ಬಹಿರಂಗಗೊಂಡ ಧರ್ಮದ ಬುನಾದಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಸ್ತ ನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತಳವೂರಿರುತ್ತದೆ.

ದೇವರು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ, ಮಾನಸಿಕವಾಗಿಯೂ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕವಾಗಿಯೂ ತನ್ನ ಹೋಲಿಕೆಗೆ

ತಕ್ಕಂತೆ ಉಂಟುವಾಡಿದನೆಂದು ಸತ್ಯವೇದವು ಸಂಶಯವಿಲ್ಲದೆ ಸಾಕ್ಷಿಹೇಳುತ್ತದೆ. ಈ ಲೋಕದ ಜೀವಿಯಾದ ಮನುಷ್ಯನು, ಆತ್ಮೀಕ ಜೀವಿಯಾದ ತನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಂತೆ ನೀತಿಯಳ್ಳಿ ಹಾಗೂ ಬುದ್ಧಿ ಶಕ್ತಿಯ ಪ್ರತಿರೂಪವಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಹಾಗೂ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ದೇವರೊಂದಿಗಿನ ಅವರ ಸಹಭಾಗಿತ್ವವನ್ನು ಅದು ಪ್ರಕಟಿಸುವುದಲ್ಲದೆ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನು ಅವರನ್ನು ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಕುಶಲತೆಯೆಂದು ಅಂಗೀಕರಿದ್ದಾನೆಂತಲೂ, ಅವರ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನು ಅವರನ್ನು ‘ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು’, ಬಹಳಪ್ಪ ಅಂಗೀಕಾರಾಹಣ, ಬಹು ಆನಂದದಾಯಕವೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆಂದೂ ಅದು ಪ್ರಚುರಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಸರ್ವ ಸಂಪೂರ್ಣನಾದ ಆದಾಮನ ಮುಂದೆ ಮರಣ ಮತ್ತು ಜೀವದ ಪ್ರಸ್ತಾಪವನ್ನು ಇಡಲಾಯಿತು. ಆತನು ಅಪರಾಧವೆಸಗಿದಾದ ಅದೊಂದು ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಇಚ್ಛಾಪೂರ್ವಕವಾದ ಕೃತ್ಯವಾಗಿತ್ತು, ಹೀಗಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ‘ಆದಾಮನು ವಂಚನೆಗೆ ಒಳಬೇಳಿಕೆಲ್ಲ’ ಎಂಬುದನ್ನು ಮತ್ತು ಮರಣದಂಡನೆಯ ನರವೇರಿಕೆಯ ಆರಂಭವನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಗಿದೆ. ಜನಾಂಗಗಳ ಮೇಲೆ ಶತಮಾನಗಳ ಕಾಲ ನೇರವೇರುತ್ತಾ ಬಂದ ಮರಣದ ಪ್ರಪಂಚಿಯ ದಾಖಿಲೆಗಳು ನಮಗೆ ದೇವರ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ದೇವರು ನಂಬಿಗಸ್ತನಾಗಿದ್ದ ಅಬ್ಧಾಮನಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಮರಣದಂಡನೆಯ ಶಾಪಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗಿರುವರೆಂದು ಆತನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಆತನ ಸಂತಾನದವರಿಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದ ತರುವದು ತಕ್ಷಣವಲ್ಲ, ಮುಂದೆ ನರವೇರುವುದನ್ನು ಬಹಿರಂಗಗೊಳಿಸಿದನು ಎಂಬುದನ್ನು ದೇವರ ಪರಿಶುದ್ಧಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು - ಆದಿ. 1:31; 2:17; 3:23; 1, ತಿಮೋ. 2:14; ಆದಿ. 12:3; 18:18; 3:17.

ಪಾಪದ ಶಾಪ ಅಥವಾ ದಂಡವು ಮರಣ ವಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ವಾಗಾನವಪಡಿಸಿದ ಆಶೀರ್ವಾದವು ಮರಣದಿಂದ ಜೀವ ಇಲ್ಲವೇ ಸಮೃದ್ಧಿಯಾದ ಜೀವಿತ ಎಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಅಬ್ಧಾಮನಿಗೆ ನೀಡಲ್ಪಟ್ಟ ವಾಗಾನವೇನೆಂದರೆ, ಒಂದು ವಿವರಿಸಲಾಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಲೋಕವನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನರವೇರಿಸುವಾಗ ಅಬ್ಧಾಮನ ಹೀಗೆಯ ಮೂಲಕ ವೇರಕ್ಕನು ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೇ ವಾಗಾನವು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿ ಅಥವಾ ಕಡಿಮೆಯಾದ ಸ್ವಪ್ತತೆಯಲ್ಲಿ ಇಸಾಕನಿಗೂ, ಯಾಕೋಬನಿಗೂ, ಇಸ್ರಾಯೇಲ್‌ರ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಪುನಃ ನೀಡಲಾಯಿತು. ಪ್ರವಾದಿಗಳು ಸಹಾ ಬರಲಿರುವ ಮೆಸ್ಸಿಯನು ಕೊಯ್ಲುಡುವ ಕುರಿಮರಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ, ಪಾಪಗಳ ಪರಿಹಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ಕೊಯ್ಲುಡಬೇಕಾಗಿರುವ ದೇವರ ಕುರಿಮರಿ, ನಮ್ಮ ಪಾಪಗಳ ಸಲುವಾಗಿ, “ತನ್ನ ಆತ್ಮವನ್ನೇ ಮರಣದಲ್ಲಿ ಚೆಲ್ಲುವಾತನು” ಎಂದು

ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅತನ ಸ್ವಂತಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲ. ಅತನ ಪಾಪದ ನಿಮಿತ್ತ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಈ ಸಮರ್ಪಣೆಯ ಫಲಿತಾಂಶವನ್ನು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವ ಮಹಿಮೆ ಮತ್ತು ಆಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು ಸಹಾ ಅವರು ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ; ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆತನ ರಾಜ್ಯವು ಪ್ರಭಳವಾಗುವುದು ಮತ್ತು ನೀತಿಸೂರ್ಯನಾಗಿ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆತನ ಈ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಆಶೀರ್ವಾದ, ಜೀವ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷಭರಿತವಾದ ನೂತನ ದಿನವನ್ನು ಬರಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದು ಮೂಲ ಪಾಪದ ಮತ್ತು ಪತನದ ಫಲವಾಗಿ, ಹಾಗೂ ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ಹರಿದುಬಂದ ಕೆಡುಕಿನ ಧೋರಣೆಗಳ ದೇಸೆಯಿಂದ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇಂದು ಇರುವ ಅಂಥಕಾರವನ್ನು, ಖಿನ್ನತೆಯನ್ನು, ಗೋಳಾಟದ ರಾತ್ರಿಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ – ಯೆಶಾಯ 53:10-12; 35; 60; 61.

ಈಗ ನಮಗೆ ಕೇಳುವಂತೆ ಮಾನವನು ಮಂಗನ ನೇಲೆಯಿಂದ ಬಂದವನಾಗಿದ್ದಾನೆ, ಪ್ರಸ್ತುತದಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಈ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಏರಿದ್ದಾನೆ, ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಕಸನ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲ ಮೂಲಕ ವೇ ಸರ್ವ ಸಂಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಪಡಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಎಂಬ ಹೇಳಿಕೆಗೆ ಬಹು ದೂರವಾಗಿ, ಅಪೋಸ್ತಲನಾದ ಪೇತನು ಪವಿತ್ರತ್ವನ ಸ್ವೀಕಾರ್ಯ ಮೇರೆಗೆ ವ್ಯತೀರ್ಕವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಕ್ರಿಸ್ತನು ನಮ್ಮ ಪಾಪಗಳ ಸಲುವಾಗಿ ಮರಣ ಹೊಂದಿದನು, ಆತನ ಈ ಸಮರ್ಪಣೆಯಲ್ಲಿ ನೆರವೇರಿದ ವಿಮೋಚನೆಯ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಮಾನವ ಕುಲಕ್ಕೆ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಎರಡನೆಯ ಬರೋಣದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಾಂತಕಾಲಗಳು ಅಂದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಗತಿಗಳೂ ಪುನರ್ವಶಗೊಳ್ಳುವ ಸಮಯ ಒದಗಿ ಬರಲಿದೆ ಮತ್ತು ದೇವರು ಇದನ್ನು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿದ್ದ ತನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಬಾಯಿಂದ ಹೇಳಿಸಿದ್ದಾನೆ (ಅ.ಕೃ. 3:19-21) ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಅಪೋಸ್ತಲನಾದ ಪೇತನು ಪುನಃವಶದ ಬಗ್ಗೆ ಬೋಧಿಸುವಾಗ ವಿಕಾಸ ಸಿದ್ಧಾಂಶವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ಯಾರಾದರೂ ತಿಳಿಯುವುದಾದರೆ, ಅಂಥರು ತಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು, ತಮ್ಮ ವಿವೇಚನಾ ಶಕ್ತಿಯ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದಿರಬೇಕು. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಮಾನವನ ಮೂಲ ಸ್ಥಿತಿ ಮಂಗ ಎನ್ನುವುದಾದರೆ ಅಥವಾ ಅದು ನಮ್ಮ ಪ್ರಸ್ತುತ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಕೇಳಾದ ಯಾವುದೇ ಇರಲಿ ಪುನರ್ವಶದ ಭವ್ಯವಾದ ಸಮಯವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವ ಅಪೋಸ್ತಲನು ಮಹಾಮೂರ್ಖ ನೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಪುನಃವಶವೆಂದರೆ, ಈ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಪುನಃಪಡಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಂದರ್ಥ.

ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತೀರ್ಕವಾಗಿ ಅಪೋಸ್ತಲನ ಮಾತುಗಳು

ಸಾಧ್ಯಂತೆ ವಾಗಿ ವಿಕಾಸ ವಾದದ ಕೆಲ್ಪನೆಗೆ ಸಾಮರ್ಪ್ಯವಾಗಿರದೆ ತದ್ದಿರುದ್ದವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳು ಪಾಪ ನಿವೃತ್ತಿಯ, ಪುನರ್ವಶದ ಮತ್ತು ರಾಜೀ ಸಂಧಾನದ ಸಿದ್ಧಾಂಶಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಕಟ್ಟಿಟಿಕ್ಕಾದ ಸಾಮರ್ಪ್ಯವುಗಳಾಗಿವೆ - ಮಾನವ ಜಾತಿಯ ಆದಾಮನ ಅವಿಧೇಯತೆಯ ಕಾರಣವಾದ ಮೂಲ ಪಾಪದ ಸಲುವಾಗಿ ಮತ್ತು ಅದರ ಫಲವಾದ ಮರಣದ ನಿಮಿತ್ತ ಮಾರಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಪಾಪದ ದಾಸರಾಗಿ ಬಹಳಪ್ಪು ಸಂಕಟವನ್ನೂ ಪತನವನ್ನೂ ಅನುಭವಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪೇತನು ಬೋಧಿಸಿದ ಪುನರ್ವಶವೆಂಬ ಶುಭ ಸಮಾಜಾರವು ಬಹಳ ಒಳ್ಳಿಯದಾದ, ಭವ್ಯವಾದ ಮತ್ತು ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕಳೆದುಹೊಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅದು ಕರ್ತವ್ಯನಾದ ಯೇಸುವಿನ ಪವಿತ್ರ ರಕ್ತದ ಮೂಲಕ ಪುನಃ ಸಂಪಾದಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಎರಡನೆಯ ಬರೋಣದಲ್ಲಿ ಇದು ಪುನಃ ಸಾಫಿಸಲ್ಪಡುವುದು ಎಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಅಪೋಸ್ತಲನು ಪ್ರವಾದಿಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತಾ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಈ ಪುನರ್ವಶದ ಸಮಯವನ್ನು ಪವಿತ್ರರಾದವರೆಲ್ಲರೂ ಹೇಳುವವ ರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ಮಾನಸುಲದ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಪುನಃವಶವೆಂಬುದು ದೃವಿಕ ಸ್ವಾತ್ಮಿಕ ಯಿಂದ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿರುವ ಏಕೆಂದರೆ ನಿರೀಕ್ಷಿತೆಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಎಲ್ಲಾ ಅಪೋಸ್ತಲರುಗಳು ಈ ಹಿಂದೆ ದೇವರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಮಾನವರು ಬಿಂದುಹೋದದ್ದನ್ನು ಮತ್ತು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಕ್ರಾಂತಿಯ ದೇವರ ನ್ಯಾಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಸಂಧಾನ ಕಾರ್ಯವು ನೆರವೇರಿದೆ ಮತ್ತು ಸಹಸ್ರವರ್ಷದ ಧರ್ಮಯುಗವು ಪ್ರಪಂಚದ ಮಾನವ ಕುಲದವರಿಗೆ ಜ್ಞಾನದ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದೆ ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಸಂಧಾನಗೊಳ್ಳಲು ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಂದಿನ ಸಮಯವು ಆಯ್ದಸಭೆಯನ್ನು ಒಗ್ಗಾಡಿಕೊಂಡು ಮೆಸ್ಸಿಯನ ಸಂಗಡ ಆತನ ರಾಜವಂಶಸ್ಥ ಯಾಜಕರಾಗಿ, ಮೀಸಲಾದ ಜನರಾಗಿ ಇರಬೇಕಾದ ಕಾಲವೆಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕಲ್ಪಾರ್ಥಿಯ ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣಗೊಂಡ ಪುನಃಸಂಧಾನದ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳು ಲೋಕದವರಿಗೆ ದೊರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಆತನೊಂದಿಗೆ ಆತನ “ಮದಲಗಿತ್ತಿ”ಯಾಗಿ, ಆತನ “ದೇಹ”ವಾಗಿ ಸಹಕರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಈ ದೆಸೆಯಲ್ಲಿ ಅಪೋಸ್ತಲನಾದ ಪೌಲನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿರಿ – “ಒಬ್ಬನ ಅವಿಧೇಯತ್ವದಿಂದ ಪಾಪವು – ಪಾಪದ ಫಲವಾಗಿ ಮರಣವು ಲೋಕದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿತು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮರಣವು ಎಲ್ಲಾ ಜನರ ಮೇಲೆ ವ್ಯಾಪಿಸಿತು [ವಂಶಪಾಯಂಪರ್ಯವಾದ

ಪಾಪದ ಮತ್ತು ಪಾಪಮಯವಾದ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯ ಕಾರಣ] ಎಲ್ಲರೂ ಪಾಪಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ.” ಅಪೋಸ್ಟಲನಾದ ಪೌಲನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಅಪೋಸ್ಟಲನಾದ ಹೇತು ಮತ್ತು ಇತರ ಪ್ರವಾದಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾದ ವಿಕಾಸವಾದಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆತನು ಸುವಾರ್ತೆಯ ಸಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿರುವ ವರ್ಣಾತ್ಮಕಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿರಿ - “ನಾವು ಪಾಪಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗಲೂ ಕ್ರಿಸ್ತನು ನಮಗೋಸ್ಕರ ಪ್ರಾಣ ಕೊಟ್ಟಿರಲ್ಲಿ ದೇವರು ನಮ್ಮೆ ಮೇಲೆ ತನಗಿರುವ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಾಂತಪಡಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಈಗ ನಾವು ಆತನ ರಕ್ತದಿಂದ ನೀತಿವಂತರಾಗಿರಲಾಗಿ ಆತನ ಮೂಲಕ ಬರುವ ಕೋಪಕ್ಕೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತೂ ನಿಶ್ಚಯವಲ್ಲವೇ? (ರೋಮಾಪುರ 5:8,9). ಜನಾಂಗವು ದೇವರ ಕೋಪಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗಿತ್ತು ಎಂಬ ಒಂದು ನಿರ್ಧಿಷ್ಟವಾದ ಪ್ರಕಟನೆ ಇಲ್ಲಿದೆ. ಇದರ ರಕ್ಷಣಾ ಶಕ್ತಿ ಕ್ರಿಸ್ತನ ರಕ್ತಕ್ಕಿಂದ. ಆತನು ನಮಗೋಸ್ಕರ ಪ್ರಾಣತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಈ ಪ್ರಾಣತ್ಯಾಗವು ದೇವರ ಪ್ರೀತಿಯ ಮತ್ತು ಕೃಪೆಯ ಪ್ರದರ್ಶನವಾಗಿದೆ. ಅಪೋಸ್ಟಲನು ಪಾಪನಿವೃತ್ತಿಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮತ್ತು ಅದರ ಫಲವಾಗಿ ಉಂಟಾಗುವ ಪುನಃಸಂಧಾನವನ್ನು ತೋರಲು ಮುಂದಾಗುತ್ತಾ - “ಒಂದೇ ಅಪರಾಧದ (ಆದಾಮನ ಅವಧೀಯತೆ) ಮೂಲಕ ಎಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಸಾಯಬೇಕೆಂಬ ನಿರ್ಣಯವು (ಮರಣದಂಡನೆ) ಹೇಗೆ ಉಂಟಾಯಿತೋ ಹಾಗೆಯೇ ಒಂದೇ ಸತ್ಯಾರ್ಥಕದಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ವಂನುಷ್ಯರಿಗೆ (ಆ ದಂಡನೆಯನ್ನು ರದ್ದುಪಡಿಸುವಂತೆ) ನೀತಿವಂತರೆಂಬ (ಉಚಿತವಾದ) ನಿರ್ಣಯವು ಉಂಟಾಗಿ ಜೀವವನ್ನು ಘಲಿಸುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬನ (ಆದಾಮನ) ಅವಧೀಯತ್ವದಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ (ಆತನಲ್ಲಿದ್ದ ಎಲ್ಲಾ ಮನುಕುಲ) ಹೇಗೆ ಪಾಪಿಗಳಾದರೋ ಹಾಗೆಯೇ ಒಬ್ಬನ (ಕ್ರಿಸ್ತನ) ವಿಧೀಯತ್ವದಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ (ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಯಾರು ನೋತನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ಪಡಕೊಂಡರೋ ಅವರೆಲ್ಲರೂ) ನೀತಿವಂತರಾಗುವರು - ರೋಮಾಪುರ 5: 12, 18,19.

ಇದೇ ಅಪೋಸ್ಟಲನು ಆತನ ಇನ್ನಿತರ ಅನೇಕ ಸ್ವೇಚ್ಛಾತ್ಮಯುಳ್ಳ ಮತ್ತು ತರ್ಕಬದ್ಧವಾದ ಪ್ರವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಪನಿವೃತ್ತಿಯ ದೇವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಈ ಹಿಂದೆಯೇ ಅಂದರೆ “ನಾವು ಪಾಪಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗಲೇ ಆತನ ಮಗನ ಮರಣದ ಮೂಲಕ ಆಶನೋಂದಿಗೆ ರಾಜಿ ಸಂಧಾನ ವಾಡಿದಾಗ” ನಡೆದುಹೋದ ವಿಚಾರವಾಗಿದೆ (ರೋಮಾಪುರ 5:10 ನೋಡಿ). ಇದರಲ್ಲಿ ಆತನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಪಾಪಿಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನೇರವೇರಿದ ಅವರ ಪುನಃಸಂಧಾನದ ಕಾರ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಆತನು ಅದನ್ನು ಹಿಮ್ಮುಖ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನೇರವೇರುವುದಲ್ಲ. ಅದರೆ ಅದು ನಾವು ಪಾಪಿಗಳಾಗಿರುವಾಗಲೇ ಕ್ರಿಸ್ತನಿಂದ

ನಮಗಾಗಿ ನೇರವೇರಿದೆ. ಆತನು ತನ್ನ ವಿವಿಧ ಪಾಂಡಿತ್ಯಮಯ ಹಾಗೂ ತರ್ಕಬದ್ಧವಾದ ಪ್ರವಚನಗಳಲ್ಲಿ ದೃವಿಕವಾಗಿ ನಿಯುಕ್ತಹೋಂದಿದ ಶಿರಸ್ವಾದ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಅಧೀನದಲ್ಲಿರುವ ತನ್ನ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳ ಸಭೆಯ ಮೂಲಕ ನೇರವೇರುವ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸುವವನಾಗಿದ್ದು ಇದು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮೂಲಕ ದೇವರ ಕೃಪೆಯ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆಂದು ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಮೋಚನೆಗೊಂಡ ಅನೇಕರು ಮತ್ತೆ ಇಚ್ಛೆಯುಳ್ಳವರೆಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನೆಗೊಂದಿಗೆ ಸಹಸ್ರವರ್ಷಾಂತಿಕೆಯ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ರಾಜಿ ಸಂಧಾನಕ್ಕೆ (At-one-ment) ಅಂದರೆ ಏದೇನೂ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ದೇವರ ಕೃಪೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬರಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಈ ಅಂಶದ ಉದಾಹರಣೆಯು ರೋಮಾಪುರ 8: 17-24ರಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅಪೋಸ್ಟಲನು ಸಭೆಯ ರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ನಂತರದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಲಿರುವ ಈ “ಜಗತ್ತೆಲ್ಲಾ ನರಭೂತಾ” ಇರುವ ಲೋಕದ ರಕ್ಷಣೆ ಅಥವಾ ವಿಮೋಚನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಗುರುತಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವರು ಕ್ರಿಸ್ತನೆಗೊಂದಿಗೆ ಜೊತೆ ಭಾವೀ ಸಹಬಾಧ್ಯಸ್ತರು ಎಂಬುದನ್ನು ಆತನು ಸಭೆಯವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಾನೆ. ಅವರು ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತನೆಗೊಂದಿಗೆ ಶ್ರಮೆಯಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಪಾವಂತರಾಗಿ ತೋರಿಬಂದರೆ, ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಆತನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಆತನ ಮಹಿಮೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಲುದಾರರಾಗುವರು. ಪ್ರಸ್ತುತ ಕಾಲದ ಈ ಶ್ರಮೆಯು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆಗಾಗ ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳುವ ಮಹಿಮೆಯೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಸಲು ಅನಹರವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಭರವಸೆ ನೀಡುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ನಂತರದಲ್ಲಿ ಆತನು ಮುಂದುವರೆದು ಈ ಮಹಿಮೆಯು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅದರ ಎಲ್ಲಾ ಶ್ರವೇಗಳು ವುಂಕ್ರಾಂತವಾದವೇಲೇ ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳುವುದು ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇದು ನರಭೂವಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲಾ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳಿಗೆ ತಳಹದಿಯಾಗಿದೆ. ಅವರ ಹಂಬಲಗಳೂ, ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳೂ ದೇವರ ಮಕ್ಕಳು ಬಹಿರಂಗಗೊಂಡು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳುವ ಫಲಕ್ಕಾಗಿ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಕಾರ್ಯತ್ವದೆ.

ಈಗ ದೇವರ ಮತ್ತು ಮಹಿಮೆಯು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿಲ್ಲ; ಲೋಕವು ಅವರನ್ನು ಅರಿತಿಲ್ಲ; ಅವರ ಒಡೆಯನನ್ನೂ ಅರಿತಿರಲಿಲ್ಲ; ಈ ಲೋಕವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ನಿರೀಕ್ಷೆಯೊಡನೆ ಆಶೀರ್ವಾದಕರ ಸುವಣ್ಣ ಯುಗವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷೆಸುತ್ತದೆಯಾದರೂ ಅವರ ಮನಃಪೂರ್ವಕ ನಿರೀಕ್ಷಣೆಗಳಿಗಾಗಿ ಸಭೆಯು, ದೇವರ ಮತ್ತು ಅವರುಗಳು ಮಹಿಮೆಹೋಂದಿಕೊಳ್ಳುವವರೆಗೆ ಹಾಗೂ ಅವರುಗಳು ದೇವರು ನೇಮಿಸಿದ ರಾಜರುಗಳೂ, ಯಾಜಕರುಗಳೂ

ಆಗುವ ತನಕ, ಅವರು ಮಿಲಿಯಾಂತರ ಯುಗದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುವವರೆಗೆ ಕಾಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಈ ಲೋಕದ ಎಲ್ಲಾ ಕುಟುಂಬಗಳ ಆಶೀರ್ವಾದವು ದೇವರ ಕೃಪೆಯ ಭಾಗ್ಯದ ಮೇರೆಗೆ ಆತನು ಅಭಿಹಾಮನಿಗೆ ಮಾಡಿದ “ನಿನ್ನ ಮೂಲಕ ಎಲ್ಲಾ ಜನಾಂಗಗಳಿಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದವುಂಟಾಗುವುದು” (ಆದಿ. 3:8, 16, 29) ಎಂಬ ವಾಗ್ಧಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ.

ಅಪೋಸ್ತಲನು ಮುಂದುವರೆದು, ಮಾನವ ಜಾತಿಯು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ “ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ಬುದ್ಧಿವಂತ ಸೃಷ್ಟಿ”ಯಾಗಿದ್ದು ಆತನು ತಂದೆಯಾದ ಆದಾಮನ ಅಪರಾಧದ ನಿಮಿತ್ತ ದೇವರ ವಿಧಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯವಾದ ವ್ಯಧಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗಿದ್ದಾನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಆತನಿಗೆ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಇಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ದೈವಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗನುಸಾರವಾಗಿಯೂ ಸಹಾ ಪಾಪ ಪರಿಹಾರದ ಯಜ್ಞಪೂರ್ವಂದನ್ನು ಅರ್ಹಿಸಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾನವ ಜಾತಿಯವರು ಪಾಪದ ದಾಸತ್ವದಿಂದ, ಅದರ ಸಂಭಳವಾದ ಮರಣದಿಂದ ಮುಕ್ತಗೊಳ್ಳುವ ಮತ್ತು ರೋಗ, ನೋವು, ಸಂಕಟ ಮತ್ತು ಶೋಕಗಳಿಂದ ಭವ್ಯವಾದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವ ಪುನಃಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಇದು ದೇವರ ಮತ್ತು ಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ದೊರೆಯವ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಿದೆ. ‘ದೇವರ ಮತ್ತರು’ ಎಂಬ ಇಂಥಾಃ ಮುಕ್ತವಾದ ನೆಲೆಯಿಂದ ಮಾನವನು ಅವಿಧೇಯತೆಯ ಕಾರಣ ಬಿದ್ದು ಹೋಗಿದ್ದನು. ಕಲ್ಪಾರ್ಥಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಆ ಮಹಾ ತ್ಯಾಗದ ಫಲವಾಗಿ, ಪಾಪ ನಿವೃತ್ತಿಯ ಕಾಂತುವು ೧೦೨೦೮ ಸ್ವಿಂತು ಮತ್ತು ನೇರವೇರಿರುವುದರಿಂದ ಈಗ ಪುನಃ ದೇವರ ಮಕ್ಕಳಿಂಬ ಆ ನೆಲೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುವ ಸೌಭಾಗ್ಯವು ಅವರಿಗೆ ದೊರೆಯಲಿದೆ. ಅವರು ವಿಮೋಚಕನ ಮೂಲಕ ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಸಂಧಾನಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಮಹಾ ಪ್ರವಾದಿಯಾದ ಮೋಶೇಯ ಪ್ರತಿಸಂಕೇತರಾಗಿ ದೈವಿಕ ನಿಯಮಗಳಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದ್ದಾರೆ (ಅ.ಕೃ. 3:22,23 ನೋಡಿರಿ). ಅಪೋಸ್ತಲನು ಮುಂದುವರೆದು, ಈಗಾಗಲೇ ಪಾಪ ನಿವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿದ್ದು ದೇವರ ಸಾಮರಸ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿರುವ ಸಭೆಯು ಪ್ರಥಮ ಆಶ್ರೀಕ ಫಲಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಪರಂತು ಪರಿಸರ ಮತ್ತು ನರಭಾಟದ ಕಾರಣ ದೇವರ ಕೃಪೆಯನ್ನು, ಶ್ರೀಸ್ವನ ಪ್ರಥಮ ಆಗಮನದಲ್ಲಿ ಆತನ ದೇಹದ ಬಿಡುಗಡೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಹೊಂದಿದವರಾಗಿ, ಪೂರ್ಣಗೊಂಡ ಪಾಪನಿವೃತ್ತಿಯ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಅದು ತನ್ನ ಪಾಲಿಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದೆ (ರೋಮಾ. 8:23-25 ನೋಡಿರಿ) ಎಂದು ಹೇಳುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಪಾಪ ನಿವೃತ್ತಿಯ ಎರಡು ಲಕ್ಷಣಗಳು ಅಂದರೆ

(1) ತಪ್ಪನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದು ಮತ್ತು (2) ಬೇರೆಯಾದವರನ್ನು ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಪಡಿಸುವುದು, ಇವುಗಳೇರಡೂ ದೈವಿಕ ಪ್ರಸ್ತಾಪವಾದ ನೂತನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಶೋರಿಬರುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಇದರ ಮಧ್ಯಸ್ಥಗಾರನು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯನಾದ ಯೇಸು ಶ್ರೀಸ್ವನೇ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ಆದಿ ತಂದೆಯಾದ ಆದಾಮನು ಪರಿಪೂರ್ಣನಾಗಿದ್ದಾಗ ಅಂದರೆ ಆತನು ತನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನೊಂದಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಾಮರಸ್ಯದಿಂದಿದ್ದಾಗ, ಆತನ ಎಲ್ಲಾ ಅಪ್ಪಣಿಗೆ ವಿಧೇಯನಾಗಿದ್ದಾಗ, ಅವರ ನಡುವೆ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯೊಂದು ಸೂಚಿತವಾಗುತ್ತದೆಯಾದರೂ ಅದು ವಿಧಿಯಕ್ತವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯಾದ ಆದಾಮನಿಗೆ ಸರ್ವ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಜೀವಿತವನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಸ್ತೋದೊಂದಿಗೆ, ಆತನಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಪಶುಪಕ್ಷಿಗಳ ಮೇಲೆ ಮೂರಾಂಧಿಕಾರವನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿತ್ತು, ಹಾಗೂ ಇಡೀ ಭಾಷಿಯೇ ಆತನ ರಾಜ್ಯದ ಸೇರಹ ದಾಗಿತ್ತು. ಇದರೊಂದಿಗೆ, ಆತನು ರಾಜಾಧಿರಾಜನಾದ ಯೇಹೋವನಿಗೆ ತನ್ನ ನಿಷ್ಪೇಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿದ್ದೀ ಆದರೇ, ಆತನಿಗೆ ಅವಿಧೇಯನಾಗುವುದಾದರೆ ಆತನು ಪ್ರಾಣನಷ್ಟ ಪಡುವನು, ಮತ್ತು ಆತನಿಗೆ ದಯಪಾಲಿಸಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಹಕ್ಕಿಗಳೂ, ಆಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವರು ಎಂದು ನಿರ್ಧಾರವಾಗಿತ್ತು - ಇದರ ಅರ್ಥ, ಮಾನವರ ಜೀವವು ನಿರಂತರವಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು, ಆದರೆ ಅವರು ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಅವಿಧೇಯತೆ ಶೋರಿದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಮರಣವನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರು ಎಂಬುದಾಗಿ ದೇವರು ತನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಾದ ಆದಿ ತಂದೆತಾಯಿಗಳೊಡನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಲ್ಲವೇ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾವು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ.

ದೇವರು ಆದಾಮನ ಸಂತಾನವನ್ನು ಮನರುದ್ಧರ ಮಾಡುವಂತೆ ಒದಗಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿ ನೂತನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಹೊರತಾಗಿ, ಆದಾಮನ ಅವಿಧೇಯತೆ, ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಉಂಟಾದ ಮರಣ ದಂಡನೆ ಆತನನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿಸ್ಪಾಯಕನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದವು. ಅಪೋಸ್ತಲನು ಗಮನಸೆಳೆಯವಂತೆ ಈ ನೂತನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮಧ್ಯಸ್ಥಗಾರನಿದ್ದಾನೆ. ಒಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ದೇವರು ಮಧ್ಯಸ್ಥಗಾರನೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತಾನೆ, ಪಾಪಿಯ ಸಂಗಡವಲ್ಲ; ವುತ್ತೂಂದೆಂದೆ ಪಾಪಿಯನ್ನು ಮಧ್ಯಸ್ಥಗಾರನೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತಾನೆಯೇ ಹೊರತು ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಅಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯನಾದ ಯೇಸುವು ಮಧ್ಯಸ್ಥಗಾರನಾಗುವ ಮೊದಲು ಮನುಕುಲಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು

ಸತ್ಯವೇದವು ಆತನ ಪರಿಶುದ್ಧ ರಕ್ತದ ಮೂಲಕ ಮುದ್ರಿಸುವುದು ಎಂಬಂತೆ “ಇದು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ರಕ್ತ”ಎಂದು ವರ್ಣಿಸುತ್ತದೆ (ಮತ್ತಾಯ 26:28, ಮಾರ್ಕ. 14:24, ಇಬ್ರಿಯ 7:22 ಮತ್ತು 9:15-20 ಇವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿರಿ). ಇದು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ನ್ಯಾಯದ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ದೇವರು ಪಾಷಿಯನ್ನು ಸೇರವಾಗಿ ಅಥವಾ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಆತನೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಆತನ ಮರಣದಂಡನೆಯಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಆತನು ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಪುನಃಸಂಧಾನವನ್ನು ಅವುಗಳ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಆತನು ನಿತ್ಯಜೀವವನ್ನು ಬಹುಪೂರ್ವವಾಗಿ ಪಡಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ದೈವಿಕ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಶೈತ್ಯಪಡಿಸಿದ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಇದು ಸಾಧ್ಯ. ಹೀಗಾಗೆ ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯನಾದ ಯೇಸುವು ತನ್ನ ಮರಣದ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮ ದಂಡವನ್ನು ತೆರುವವನಾಗಿದ್ದು ಆ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಮಾನವರಿಗೂ ದೇವರಿಗೂ ಉಂಟಾಗುವ ನೂತನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಗೆ ತನ್ನ ಪರಿಶುದ್ಧ ರಕ್ತದ ಮುದ್ರೆಯನ್ನು ಒತ್ತುವರುವಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಇದರ ಶರತ್ತುಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಮಧ್ಯಸ್ಥಗಾರನ ಮೂಲಕ ದೇವರ ಬಳಿಗೆ ಬರುವವರೆಲ್ಲರೂ ಅಂಗೀಕಾರಾರ್ಥರಾಗಿರುವರು.

ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ರಾಜಿ ಸಂಧಾನವು ಆತನೊಂದಿಗಿನ at-one-ment ಆಗಿದ್ದು ಇದು ಮೊದಲಿಗೆ ಪರಿಶುದ್ಧ ರಕ್ತದ ಮೂಲಕ ವಿಮೋಚನೆ ಪಡಕೊಳ್ಳುದ ಹೊರತು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಪಾಪ ನಿವೃತ್ತಿ (at-one-ment) ಬಯಸುವವರು ನೂತನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ವ್ಯಾಖ್ಯಾಸಗಾರನ ವುಲಕವಷ್ಟೇ ದೇವರನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ - ಯಾಕೆಂದರೆ ಆತನೇ “ಮಾರ್ಗವೂ, ಸತ್ಯವೂ ಜೀವವೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ” (ಯೋಹಾನ 14:6). ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ದೇವರ ಮಹಾ ಕೃಪೆಗೆ ಪಾತ್ರವಾದ ಮಾನವ ಜಾತಿಯವರು, ಕೃಸ್ತನ ಅರ್ಥಜಂಯ ಮೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ದೇವರ “ಸೇವಕರೂ” ಇಲ್ಲವೇ “ಸ್ವೇಷಿತರೂ” ಆಗಿದ್ದರು, ಅವರಿಗೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾದ ಮಕ್ಕಳ ಸಾಫಾನ ನೀಡಲಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಯಾರನ್ನೂ ಇದಕ್ಕೆ ಪರಿಗಳಿಸಲಾಗಿರಲಿಲ್ಲ - “ಯಾರಾರು ಆತನನ್ನು (ಯೇಸುವನ್ನು) ಅಂಗೀಕರಿಸಿದರೋ, ಅಂದರೆ ಆತನ ಹಸರಿನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಿಟ್ಟರೋ ಅವರಿಗೆ ದೇವರ ಮಕ್ಕಳಾಗುವ ಅಧಿಕಾರಕೊಟ್ಟನು (ಯೋಹಾನ 1:12, ಮಾರ್ಕ 11:11 ಸಹಾ ನೋಡಿರಿ). ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಯಾರು ಪಾಪ ಪ್ರಾಯಿಷಿತ ಯಜ್ಞವನ್ನು, ಮತ್ತು ಪಾಪನಿವೃತ್ತಿಯ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ತಣಿಸುವ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ನಿರ್ಭಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೋ ಅಂಥವರು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಮತ್ತು

ಅನಿವಾರ್ಯವಾದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮತ್ತು ಮೂಲಭೂತವಾದ ಭಾಗಗಳನ್ನೇ ಕಡೆಗೆಣಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ, ಇತರರು ಇದಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆ ತಮ್ಮ ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದಲ್ಲ. ಶೈಸ್ತನ ಯಜ್ಞವನ್ನು ನೂತನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯನ್ನು ಮುದ್ರಿಸುವ ಪಾಪನಿವೃತ್ತಿಯ ಯಜ್ಞವನ್ನಾಗಿ ಪರಿಗಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದೊಂದು ಕಡೆ ಮಾನವರನ್ನು ನೂತನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ವುಲಕ ದೇವರ ಸಾಮಾರ ಸ್ವರ್ಕೇ ತರುವ ಮನರೋಸಂಧಾನವೆಂಬುದನ್ನು ಇತರರು ಕಡೆಗೆಣಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಮಾನವ ಜೀವಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಪಾಪಪರಿಹಾರದ ಈ ಕಾರ್ಯವು ನಂಬಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ತಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ನೆರವೇರುವುದಲ್ಲ. ಅದು ನಂಬಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ತಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಬಹುದು, ಮತ್ತು ಪಾಪ ನಿವೃತ್ತಿ (at-one-ment) ಎಂಬುದು ಪಾಪಿ ಮತ್ತು ಸರ್ವಶಕ್ತಿನ ನಡುವೆ ನಂಬಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ನೆರವೇರುವುದೆಂದು ಎಣಿಸಬಹುದು; ಆದರೆ ದೇವರು ಉದ್ದೇಶಿಸಿರುವ ಪಾಪನಿವೃತ್ತಿಯ ಉದ್ದೇಶವು ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಭವ್ಯವೂ, ಉನ್ನತವೂ ಆಗಿದೆ. ಆತನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಏನೆಂದರೆ, ಆತನೊಂದಿಗೆ ಪಾಪ ನಿವೃತ್ತಿಗೆ (ಆತನ ನೀತಿವಂತ ಶಾಸನಕೆ) ಹಿಂತಿರುಗಬಯಸುವ ಮಾನವ ಕುಲದವರು ಮಧ್ಯಸ್ಥಗಾರನ ಮೂಲಕ ಅಂಗೀಕಾರ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವರೆಂದು ಎಣಿಸಲಾಗುವುದು, ಆದರೆ ಅವರುಗಳು ಇನ್ನೂ ಅಸಮರ್ಪಕರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ, ತಂದೆ ದೇವರಿಂದ ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಅಂಗೀಕಾರ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ, ಮಧ್ಯಸ್ಥನ ಕೆಲಸವೇನೆಂದರೆ (ಶಿರಸ್ಸು ಮತ್ತು ದೇಹ) ಮನುಕುಲಕ್ಕೆ ದೇವರು ಪ್ರಾಯಿಷಿತ ಯಜ್ಞವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದನು ಎಂದು ಸಾರ್ಥಕವಾಗಿದೆ. ಹಾಗಾಗೆ ದೇವರನ್ನು ನ್ಯಾಯವಂತ ನಾಯಕವಂತನಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಪಾಪಿಗಳನ್ನು ಆತನೊಂದಿಗೆ ಸಾಮಾರಸ್ಯ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆತನು ಈಗ ಅವರಿಗೆ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಾಗುವ ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನೂ, ಆ ಮೂಲಕವಾದ ನಿತ್ಯಜೀವವನ್ನೂ, ಭೂಷಣೆಯಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯನ್ನೂ ದಯವಾಲಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಇದರೊಂದಿಗೆ ಈ ರಕ್ಷಣಾ ಕೊಡುಗೆಯು ಮಾನವ ಜಾತಿಗೆ ಬಲು ದೊಡ್ಡ ವರವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಹಾಗೂ ಇದರ ಶರತ್ತೆಂದರೆ ಯಥಾರ್ಥವಾದ ಸೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಷ್ಟಪಡಿಸುವುದು ಆತನ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದರೊಂದಿಗೆ, ತಂದೆಯು ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿರುವ ಮಧ್ಯಸ್ಥಗಾರನ ಕೆಲಸವೆಂದರೆ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ, ಸ್ವೇತಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಭೌತಿಕವಾಗಿ ಮಾನವ ಜಾತಿಯನ್ನು ಪುನಃಸ್ಥಾಪಿಸುವುದು - ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಆತನ ಸೇವಾವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವರು ಮತ್ತು ಆತನಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗುವರು.

ಹೀಗೆ ಮಧ್ಯಸ್ಥಗಾರನ ಕಾರ್ಯವು ಆತನು ಯಾರನ್ನ ಪುನಃ ಸಮರ್ಪಕಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೋ ಅವರಿಗೆ ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಸಂಭವನೀಯವಾಗಿ ನಿಜವಾದ ಪಾಪ ನಿವೃತ್ತಿಯನ್ನು (actual at-one-ment) ಉಂಟು ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ.

ಮಧ್ಯಸ್ಥಗಾರನ ಈ ಮಹಾ ಕಾರ್ಯವು ಅದರ ಸಮಗ್ರವಾದ ಮಿಲಿಯಾಂತರ ಯುಗಕ್ಕೆ ವಿನಿಯೋಗಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಮೇಸ್ವಿಯನ ರಾಜ್ಯವು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ತನ್ನೆಲ್ಲ ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರ ಹೊಂದಿಗೆ ಸಾಫಿತವಾಗಲಿದೆ ಮತ್ತು ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಆತನು ಮನಃ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ದೇವರ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಕೃಪಾಜ್ಞಾನವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದನ್ನು ಅಡ್ಡಪಡಿಸುವ ಕೆಡುಕನ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಹಾಕಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಅವಕಾಶವು ನೂತನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ದೇವರ ಬಳಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಲು ಇಚ್ಛೆಪಡುವವರಿಗಾಗಿ ಒದಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಮಹಾ ಮಧ್ಯಸ್ಥಗಾರನು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೂತನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಶರತ್ತುಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ದೇವರ ಸಾಂಗತ್ಯವನ್ನು ಬಯಸುವವರನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿ, ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ಮನಃಸಾಫಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮಿಲಿಯಾಂತರ ಯುಗದ ರಾಜ್ಯದ ಈ ಮನಃಸಂಧಾನದ ಮಾಹಾ ಕೊಡುಗೆಯ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುವವರನ್ನು ಆತನು ನಾಶಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೆ - ಅ.ಕ್ರ. 3:23, ಮತ್ತಾಯ 25:41, 46; ಪ್ರಕಟನೆ 20:09, 14, 15; ಜಾಷ್ಟ್‌ನೋರ್ತ್ 2:21,22.

ಮಿಲಿಯಾಂತರ ಯುಗವು ಅದು ವಿನ್ಯಾಸಗೊಂಡು ಸಾಫಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಎಲ್ಲಾ ಉದ್ದೇಶಗಳೂ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನೇರವೇರಿದ ಮೇಲೆ ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳ್ಳುವುದು. ಆಗ ಈಸ್ತನ ಮಧ್ಯಸ್ಥಗಾರಿಕೆಯ ಕಾರ್ಯಭಾರಿಯು ಸ್ಥಿತಗೊಳ್ಳುವುದು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಯಾವುದೇ ದಂಗೆಯಾಗಲೀ, ಪಾಪಿಗಳಾಗಲೀ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಸಾಮರಸ್ಯಗೊಳ್ಳುವ ಇಚ್ಛೆಯುಳ್ಳವರೆಲ್ಲರೂ ಆಗ ಅದನ್ನು ಸರ್ವಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವರು. ಎಲ್ಲಾ ಇಚ್ಛಾಮಾರ್ಪಕರಾದ ಪಾಪಿಗಳು ಆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಜೀವದಿಂದ ಕಡಿದು ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟಿರುವರು. ಆಗ ಭೂಪರಲೋಕದಲ್ಲಿರುವವರು ಕರ್ತನ ನಾಮವನ್ನು ಹೊಂಡಾಡುವರು ಎಂಬ ದೇವರ ಪ್ರಾದನೆಯ ಮಾತ್ರ ನೇರವೇರುವುದು ಮತ್ತು ಅವರುಗಳೆಲ್ಲರಿಗೂ ಇನ್ನುಮುಂದೆ ಮರಣವಿಲ್ಲ, ದುಃಖವಾಗಲೀ, ಗೋಳಾಟವಾಗಲೀ ಇಲ್ಲ, ಯಾಕೆಂದರೆ ಹಿಂದಿನ ಸಂಗತಿಗಳೆಲ್ಲ ಗತಿಸಿಹೋಗಿದೆ (ಪ್ರಕಟನೆ 21:4, ಕೇರಣನೆ 67 ನೋಡಿರಿ) ಎಂಬ ಪ್ರಾದನಾ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರು.

ಮಹಾ ಮಧ್ಯಸ್ಥಗಾರನು ತನ್ನ ಮುಕ್ತಾಯಗೊಂಡ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ತಂದಿಗೆ ವಹಿಸಿಕೊಡುವಾಗ ಅಮೋಸ್ತಲನು

ಹೇಳುವಂತೆ ತನ್ನ ರಾಜ್ಯವನ್ನೂ ತನ್ನ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ತಂದಿಗೆ ಅಧೀನಪಡಿಸುವನು (1 ಹೊರಿ 15:24-28 ನೋಡಿರಿ). ಮಹಾಮಧ್ಯಸ್ಥನ ವಿಮೋಚನಾ ಕಾರ್ಯದ ನಿರಂತರವಿರುವ ಫಲಿತಾಂಶ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗಿರುವುದೇನನ್ನು ಎದುರು ನೋಡೋಣ ?

ಇವುಗಳು ನೆರವೇರುವುವು :-

(1) ಆತನ ಸ್ವಂತ ಅಮೂಲ್ಯ ರಕ್ತದ ಮೂಲಕ ನೂತನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಮುದ್ರೆಯನ್ನು ಒತ್ತುಪುದು; ಮನುಕುಲದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅದರ ಕೃಪಾಮಾರ್ಣವಾದ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು.

(2) “ಚಿಕ್ಕ ಹಿಂಡನ್ನು” ಇಲ್ಲವೇ “ರಾಜವಂಶಸ್ಥ ಯಾಜಕ ವರ್ಗದವರನ್ನು” ಮನಃಸಂಧಾನ ಇಲ್ಲವೇ ದೇವರೊಂದಿಗಿನ ಸಾಮರಸ್ಯಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿಸುವುದು, ಒಳ್ಳೆಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ-ದೇವರ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಮುಡುಪಾಗಿದುವ ಇಚ್ಛೆ; ಈ ರೀತಿ ಅವರ ರಕ್ತಕನನ್ನು ಅನುಕರಿಸುವದರ ಕಾರಣ, ಅವರು ದೈವಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಅನುಗ್ರಹದ ಮೇರೆಗೆ ಮಿಲಿಯಾಂತರುಗಿರುವ ರಾಜ್ಯಭಾರದ ಹೇಳಿ ಆತನ ಜೊತೆ ಬಾಧ್ಯಸ್ಥರಾಗುವರು ಮತ್ತು ಆತನ ದೈವಿಕ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿಯೂ ಪಾಲುಡಾರರಾಗುವರು - 1 ಪೇತ್ರ 2:9,10; ತೀತ 2:14; ರೋಮಾ. 8:29 ಇವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿರಿ.

(3) ಸಮನ್ವಯಗೊಳಿಸುವುದು, ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಪುನರ್ರೋಪಶಿಂದಿಂದ ಸಂತೋಷಭರಿತ ಜನರ ಸಮರ್ಪಕತೆಯಿಂದ ಕೊಡಿದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಮನಃಸಂಧಾನದ ಮೂಲಕ ಮಾನವ ಜಾತಿಯವರೆಲ್ಲರೂ ದೈವಿಕ ಶರತ್ತುಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ದೇವರ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ; ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮನಃವಶ ಹೊಂದಿದ ಇವರುಗಳನ್ನು ಮಧ್ಯಸ್ಥಗಾರನು ತನ್ನ ತಂದಿಯ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಸುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಅವರಿಗೆ ನೀತಿವಂತಿಕೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಯಂ ನಿಯಂತ್ರಣ, ದೇವರಿಗೆ ಮಾರ್ಣವಾಗಿ ನಿಷ್ಪೇಯಾಗಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಬೋಧಿಸಲಾಗುವುದು ಮತ್ತು ಅವರುಗಳು ಪವಿತ್ರತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದವರಾಗಿದ್ದ ಇವೆಲ್ಲದುದರ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು ಅಂದರೆ ನಮ್ಮತೆ, ತಾಳ್ಳು, ದೈವತ್ಯ-ಪ್ರೀತಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವಂತೆ ಮಾಡಲಾಗುವುದು. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರುಗಳು ಖಂಡಿಲ್ಲದವರೂ, ನಿದೋಽಂಷಿಗಳೂ, ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಸಮರ್ಥರೂ ಆಗುವರು.

(4) ಇನ್ನುಮುಂದೆ ಯಾವುದೇ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೂ ಅನರ್ಹರೆಂದು ಕಂಡುಬರುವವರ, ಅಡ್ಡಿಯನ್ನುಂಟು ವೂಡುಡುವ ಉದ್ದೀಶವುಳ್ಳವರ, ಎಂದಾರಿಗೂ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲದವರ, ಮತ್ತು ಅವರ ಇರುವಿಕೆಯ ಮುಂದುವರಿಕೆ ಮೂಲಕ ಅವರ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಮಹಿಮೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಲಾಗದವರ ನಾಶನವು ಉಂಟಾಗುವುದು.

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಿಲಿಯಾಂತರ ಯುಗದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ, ಲೋಕವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ದೃವಿಕಕ್ಷಪೇಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುವುದು ಮತ್ತು ಪಾಪವು ಲೋಕದೊಳಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಹೊದಲು ಅದಾಮನು ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಹೊಂದಿದ್ದ ಸಾಮರಸ್ಯವನ್ನು ಮಾನವ ಕುಲವು ಮನಃವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಮೂರ್ಖವಾದ ಪಾಪ ನಿವೃತ್ತಿಯನ್ನು (at-one-ment with God) ಪಡಕೊಳ್ಳುವುದು. ಇದರೊಂದಿಗೆ ಅವರಿಗೆ ಕೆಡುಕನೊಂದಿಗೆ ಅಭ್ಯರ್ಥಪೂರ್ವ ಅನುಭವವು ಉಂಟಾಗಿರುವುದು; ಈ ವೇಳೆಗೆ ಅವರು ಪಾಪದ ಕಲುಹಿತವನ್ನು ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನದ ಲಾಭ ಹಾಗೂ ನೀತಿವಂತಿಕೆಯ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದರೊಂದಿಗೆ, ಅವರಿಗೆ ಅಧಿಕವಾದ ಜ್ಞಾನವು ಉಂಟಾಗಿ ಮಾನವನು ತನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಅಮೂರ್ಖವಾಗಿ ಹೊಂದಿದ್ದ ಆದರೆ ಆಗ ಅಪಕ್ಷವಾಗಿದ್ದ ವಿವಿಧ ಮೇಧಾಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಈಗ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯು ಮಾನವನಿಗೆ ವಾತ್ತುವೇ ಲಾಭಧಾಯಕವಾಗಿರದೆ, ಪವಿತ್ರ ದೇವದೂತರುಗಳಿಗೂ ಲಾಭಧಾಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವರುಗಳು ದೃವಿಕ ನ್ಯಾಯ, ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನದ ಹಾಗೂ ಶಕ್ತಿಯ ಸಮಶೂಕ್ತ ಸ್ಥಿತಿಯ ನಿರೂಪಣೆಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದಿಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ಇವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಲು ಅವರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಲ್ಲ. ಈ ಪಾಠವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪಡಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಇದು ವಿಶಾಲವಾದ ವಿಶ್ವದ ಇನ್ನಿತರ ಗ್ರಹಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗದವರಿಗೂ ಅನ್ವಯವಾಗುವಂತೆ ಸದಾಕಾಲವೂ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆಂದು ನಾವು ಉಹಿಸಬಹುದು.

ಆದ್ಯಂತವಾಗಿ ನಿತ್ಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲ್ಪಡುವ ಆ ಕಥೆಯ ಕೇಂದ್ರವ್ಯಾಪುದು? ಇದುವೇ ಕಲ್ಪಾರ್ಥಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ಈಡುಬಲಿಯನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನೀಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಸಾಧಿಸಿದ ಪಾಪ ನಿವಾರಣೆಯ ಯಜ್ಞ ಇದು ಸೂಕ್ತಬೆಲೆಯನ್ನು ತೆರುವುದರ ಮೇಲೆ ಅತುಕೊಂಡಿದ್ದ ದೇವರ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯವು ನಿವಿರವಾಗಿ ಸರಿಸಮವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಇದು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತದೆ.

ಪಾಪ ನಿವೃತ್ತಿಯ ವಿಮೋಚನೆಯ ಮಹತ್ವದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮತ್ತು ಇದು ದೇವಜನರಿಂದ ಅಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಇತರ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಇಟ್ಟಕೊಂಡಿರುವ ತಪ್ಪುಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಮಹತ್ವ ಪ್ರಸ್ತಾಪಕ್ಕೆ ಅಧಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ಕಾರಣ ನಾವು ಈ ಸಂಪೂರ್ಣದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸುವವರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ಕೆಳಗಣ ಅನೇಕ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ವಿಜಾರ ಮಾಡುವವರಾಗಿದ್ದೇವೆ :

(1) ಪಾಪ ನಿವೃತ್ತಿ ಎಂಬ ಯೋಜನೆಯ ಕರ್ತೃವಾದ ಯೆಹೋವನು.

(2) ಈ ಪಾಪ ನಿವೃತ್ತಿಯ ಯಜ್ಞವನ್ನು ನೇರವೇರಿಸಿದ ಮಧ್ಯಸ್ಥನು ಮತ್ತು ಈತನ ಸಾಧನೆಯ ಮೂಲಕ ಉಂಟಾದ ಇದರ ಎಲ್ಲಾ ಅನುಗ್ರಹಗಳು ಮಾನವರಿಗೆ ಅನ್ವಯವಾಗುವ ಬಗ್ಗೆ.

(3) ದೇವರೊಂದಿಗಿನ ಮನಸಂಧಾನದ ಆಶೀರ್ವಾದ ಗಳು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮೆ ಎಂಬ ವಾಹಿನಿಯ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಮಾನವ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಹರಿದುಬಂದುದರ ಬಗ್ಗೆ.

(4) ಈ ಇಡೀ ಮಹಾ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ಕಾರಣವಾದ ಮಾನವ ಜಾತಿಯ ಬಗ್ಗೆ.

(5) ಪಾಪ ನಿವೃತ್ತಿಯ ಕೇಂದ್ರ ಬಿಂದುವಾದ “ಈಡು ಬಲೀ”ಯ ಬಗ್ಗೆ.

ಇವು ಅವರಿಗೆ ಸೂಕ್ತವೂ, ತಾರ್ಕಿಕವೂ ಆದ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ನಾವು ನಂಬಿರುವ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಗತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಈ ವಿವಿಧ ಪ್ರಸ್ತಾಪಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಷ್ಟವೂ, ಬಲಯುಕ್ತವೂ, ತೃತ್ಯಿಧಾಯಕವೂ ಆದ ದೃವಿಕ ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಂಬ ಮತ್ತು ಇವುಗಳು ನಾವು ಈವರೆಗೆ ಹೊಂದಿದ್ದ ತಪ್ಪುಗ್ರಹಿಕೆಗಳನ್ನು ನಿಗಿಸುತ್ತವೆ ಎಂಬ ಭರವಸೆಗಳನ್ನು ನಾವು ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ. ಯಾಕಂದರೆ ಅವುಗಳು ಈ ಪಾಪ ನಿವೃತ್ತಿಯೆಂಬ ವುಹತ್ವವಾದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಆಡಿಯಾಗಿದ್ದ ನಮ್ಮ ಮನದಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬನಿಯಂತೆ ಕವಿದುಕೊಂಡಿದ್ದು, ರಹಸ್ಯ ಸಂಗತಿಯಾಗಿ, ತಪ್ಪು ಕಲ್ಪನೆಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿವೆ. ಆದರೆ, ಈ ಅಪೇಕ್ಷಿತ ಫಲಿತಾಂಶಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲು ನಾವು ಈ ಪ್ರಸ್ತಾಪಕ್ಕೆ ಮಾನವ ನಿರ್ಮಿತ ಮತಸೂತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ಅಧವಾ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳ ಮೂಲಕ ಸಮೀಕ್ಷಿಸಬಾರದು. ನಾವು ಎಲ್ಲಾ ಮೂರಕಲ್ಪಿತ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಂದ ನಿಗ್ರಹಗೊಳಿದೆ, ಮೂರ್ಖ ಇಚ್ಛೆಯುಳ್ಳ ಸಿದ್ಧತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಅದಲ್ಲದೆ ನಾವು ದೇವರಿಂದ ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಂಬ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಹೊಂದಿದವರಾಗಿರಬೇಕು. ಈವರೆಗೆ ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಉಹಿಗಳಿಂದ ಅಧವಾ ಇತರರ ಸಲಹಿಗಳ ಮೇರೆಗೆ ನಾವು ಈವರೆಗೆ ಕಲಿತ್ತಿದ್ದ ಅವುಗಳು ದೇವರ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾಮರಸ್ಯವಾಗದ ಕಾರಣ ಮರೆತುಬಿಡಬೇಕು. ಈ ಪ್ರಸ್ತಾಪದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಲಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಇರುವ ದೇವರ ಸವಾಲೋಜನೆಯನ್ನು ಪಡಕೊಳ್ಳಲು ಕಾತುರರಾಗಿರಬೇಕು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಬರುವವರೆಲ್ಲರಿಗೂ, ಬಿಯಸುವವರೆಲ್ಲರಿಗೂ, ತಟ್ಟುವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಮಹಾ ಗುರುವು ತನ್ನ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೆರೆಯಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅವರೆಲ್ಲರೂ “ಕರ್ತನಿಂದ ಶಿಕ್ಷಿತರಾಗುವರು” - ಯೆಶಾಯ 54:13.

\* \* \* \* \*